

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 1.164

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 8 decembrie 2004

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
548. — Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 pentru modificarea Codului de procedură penală	1	1.007. — Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea art. 41 din Legea nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță a activităților nucleare	3
1.006. — Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 pentru modificarea Codului de procedură penală	2	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
★		Decizia nr. 397 din 5 octombrie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului	3-6
549. — Lege pentru modificarea art. 41 din Legea nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță a activităților nucleare	2	Decizia nr. 425 din 21 octombrie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 7 din Codul de procedură penală	7-8

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 pentru modificarea Codului de procedură penală

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55 din 25 iunie 2004 pentru modificarea Codului de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 592 din 1 iulie 2004.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 29 noiembrie 2004.
Nr. 548.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 pentru modificarea Codului de procedură penală

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 pentru modificarea Codului de procedură penală și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 25 noiembrie 2004.
Nr. 1.006.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea art. 41 din Legea nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță a activităților nucleare

Întrucât România s-a angajat față de Comisia Europeană să renunțe până în decembrie 2004 la acele prevederi din Legea nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță a activităților nucleare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care contravin cerinței europene de a elimina licențele automate de import, se impune îndeplinirea angajamentului asumat până în decembrie 2004.

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Articolul 41 din Legea nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță a activităților nucleare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 18 februarie 1998, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 41. — Operațiunile de import și de export cu produsele și tehnologiile cu dublă utilizare în domeniul

nuclear, prevăzute în anexa nr. 1, se aprobă, în condițiile legii, de către Agenția Națională de Control al Exporturilor, autoritatea națională în domeniul controlului exporturilor de produse și tehnologii cu dublă utilizare, cu condiția prezentării autorizației de import/export eliberate de Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare.“

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 29 noiembrie 2004.
Nr. 549.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea art. 41
din Legea nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță
a activităților nucleare**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea art. 41 din Legea nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță a activităților nucleare și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 25 noiembrie 2004.
Nr. 1.007.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 397 din 5 octombrie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 64/1995, republicată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Metalstruct” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 925/2003 al Tribunalului București — Secția a VII-a comercială.

La apelul nominal răspunde partea Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului, prin consilier juridic Cosmin Zabalovici. Lipsesc autorul excepției, precum și partea Camera de Comerț și Industrie a României, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile art. 29 din Legea nr. 64/1995 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași prevederi din Constituție. Arată că dispozițiile de lege criticate, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 149/2004, nu încalcă dreptul de proprietate, ci doar îl limitează. În acest sens, depune concluzii scrise.

Reprezentantul Ministerului Public arată că dispozițiile art. 29 din Legea nr. 64/1995 au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Întrucât motivele care au dus la respingerea excepției sunt aplicabile și în prezenta cauză, solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 aprilie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 925/2003, **Tribunalul București — Secția a VII-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 64/1995, republicată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Metalstruct” — S.R.L. din București.

În motivarea excepției autorul acesteia consideră că dispozițiile art. 29 din Legea nr. 64/1995 contravin prevederilor art. 44 alin. (1) și (2), art. 134 și 135 din Constituție, fără a arăta în mod concret de ce anume consideră ca fiind neconstituțional textul de lege criticat.

Tribunalul București — Secția a VII-a comercială apreciază că Legea nr. 64/1995 nu contravine principiilor economiei de piață și celor care guvernează ocrotirea și garantarea proprietății, ci, dimpotrivă, asigură respectarea acestora.

Consideră că, prin aplicarea procedurii falimentului față de debitorii falitiți, este apărată proprietatea creditorilor, proprietate prejudiciată prin neîncasarea la termen a creanțelor.

În concluzie, instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate a art. 29 din Legea nr. 64/1995 este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În susținerea acestui punct de vedere, arată că procedura reglementată de Legea nr. 64/1995 reprezintă un mijloc de constrângere a debitorului care nu și-a executat de bunăvoie obligațiile de plată, procedură care încetează în cazul în care creanțele au fost acoperite în totalitate.

Arată că dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 64/1995 trebuie coroborate cu prevederile art. 2 din aceeași lege, care consfințesc condițiile necesare privitoare la debitor, pentru a putea fi deschisă procedura reorganizării judiciare și a falimentului. Apreciază că introducerea cererii de deschidere a acestei proceduri nu determină în mod automat restrângerea exercițiului unor drepturi ale debitorului sau executarea silită a debitorului, ci este începutul unei proceduri de reorganizare judiciară administrată de judecătorul-sindic, prin care dreptul de proprietate al debitorului nu este afectat în nici un fel.

Consideră că scopul Legii nr. 64/1995 este tocmai instituirea unei proceduri pentru plata pasivului debitorului aflat în încetare de plăți, precum și păstrarea în cadrul mediului de afaceri doar a comercianților care dovedesc adaptarea la economia de piață. Prin instituirea textului de lege criticat se realizează respectarea obligației statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, precum și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

Invocă jurisprudența Curții Constituționale privind constituționalitatea dispozițiilor art. 29 din Legea privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului.

Avocatul Poporului apreciază că procedura reorganizării judiciare și a falimentului, prevăzută de Legea nr. 64/1995, a fost instituită de legiuitor ca un mijloc de constrângere a debitorului care nu și-a îndeplinit obligațiile de plată de bunăvoie, iar dreptul de proprietate și prerogativele sale, în special dreptul de dispoziție, trebuie exercitate în condițiile legii, cu respectarea drepturilor creditorilor.

Arată că, prin dispozițiile de lege criticate, se realizează tocmai respectarea obligației statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, precum și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție. Invocă în acest sens jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 73/2004 și Decizia nr. 97/2004.

În concluzie, Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 29 din Legea nr. 64/1995 sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, notele scrise depuse de aceasta, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 29 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 13 decembrie 1999, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 38/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 2 februarie 2002. Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 29: „(1) *Orice creditor care are o creanță certă, lichidă și exigibilă poate introduce la tribunal o cerere împotriva unui debitor care, timp de cel puțin 30 de zile, a încetat plățile, în următoarele condiții:*

a) *dacă creanța izvorăște din raporturi de muncă sau raporturi obligaționale civile, creanța trebuie să aibă un quantum superior valorii însumate a 6 salarii medii pe economie, stabilite în condițiile legii și calculate la data formulării cererii introductive;*

b) în celelalte cazuri creanța trebuie să aibă un quantum superior echivalentului în lei al sumei de 5.000 euro, calculat la data formulării cererii introductive;

c) în cazul unui creditor care deține creanțe din ambele categorii menționate la lit. a) și b), quantumul total al creanțelor trebuie să fie superior valorii însumate a 6 salarii medii pe economie, stabilite în condițiile legii și calculate la data formulării cererii introductive.

(2) Simplul refuz al unor plăți, în baza unor excepții pe care debitorul le socotește, cu bună-credință, întemeiate, nu constituie o dovadă a stării de insolvență.

(3) Camerele de comerț și industrie teritoriale și asociațiile cooperatiste teritoriale, respectiv națională, vor putea introduce cerere împotriva debitorului care, potrivit datelor de care acestea dispun, se află într-o situație notorie de insolvență.“

Ulterior sesizării Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate, aceste dispoziții de lege au fost modificate prin art. I pct. 43 din Legea nr. 149 din 11 mai 2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, precum și a altor acte normative cu incidență asupra acestei proceduri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 424 din 12 mai 2004. Ca urmare a acestei modificări textul criticat are următorul conținut:

— Art. 29: „(1) Orice creditor care are una sau mai multe creanțe certe, lichide și exigibile poate introduce la tribunal o cerere împotriva unui debitor care este prezumat în insolvență din cauza încetării plăților față de acesta timp de cel puțin 30 de zile, în următoarele condiții:

a) dacă creanțele izvorăsc din raporturi de muncă sau raporturi obligaționale civile, acestea trebuie să aibă un quantum superior valorii însumate a 6 salarii medii pe economie, stabilite în condițiile legii și calculate la data formulării cererii introductive;

b) în celelalte cazuri, creanțele trebuie să aibă un quantum superior echivalentului în lei al sumei de 3.000 euro, calculat la data formulării cererii introductive;

c) în cazul unui creditor care deține creanțe din ambele categorii menționate la lit. a) și b), quantumul total al creanțelor trebuie să fie superior valorii însumate a 6 salarii medii pe economie, stabilite în condițiile legii și calculate la data formulării cererii introductive.

(2) Dacă între momentul formulării cererii de către un creditor și cel al judecării acestei cereri de către judecătorul-sindic sunt formulate cereri de către alți creditori, judecătorul-sindic va dispune conexarea acestora și va stabili îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) referitoare la quantumul minim al creanțelor în raport cu valoarea însumată a creanțelor tuturor creditorilor care au formulat cereri.

(3) Dacă s-a deschis o procedură într-un dosar, celelalte eventuale dosare aflate pe rol, cu același obiect, vor fi conexeate la primul dosar.“

Aceste dispoziții conservă soluția legislativă din reglementarea anterioară, astfel încât excepția de neconstituționalitate urmează să fie supusă controlului.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate dispozițiile de lege criticate contravin art. 44 alin. (1) și (2), art. 135 și 136 din Constituție, care au următorul conținut:

— Art. 44 alin. (1) și (2): „(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.

(2) Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor numai în condițiile rezultate din aderarea României la Uniunea Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, pe bază de reciprocitate, în condițiile prevăzute prin lege organică, precum și prin moștenire legală.“;

— Art. 135: „(1) Economia României este economie de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență.

(2) Statul trebuie să asigure:

a) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție;

b) protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară;

c) stimularea cercetării științifice și tehnologice naționale, a artei și protecția dreptului de autor;

d) exploatarea resurselor naturale, în concordanță cu interesul național;

e) refacerea și ocrotirea mediului înconjurător, precum și menținerea echilibrului ecologic;

f) crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții;

g) aplicarea politicilor de dezvoltare regională în concordanță cu obiectivele Uniunii Europene.“;

— Art. 136: „(1) Proprietatea este publică sau privată.

(2) Proprietatea publică este garantată și ocrotită prin lege și aparține statului sau unităților administrativ-teritoriale.

(3) Bogățiile de interes public ale subsolului, spațiul aerian, apele cu potențial energetic valorificabil, de interes național, plajele, marea teritorială, resursele naturale ale zonei economice și ale platoului continental, precum și alte bunuri stabilite de legea organică, fac obiectul exclusiv al proprietății publice.

(4) Bunurile proprietate publică sunt inalienabile. În condițiile legii organice, ele pot fi date în administrare regiilor autonome ori instituțiilor publice sau pot fi concesionate ori închiriate; de asemenea, ele pot fi date în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică.

(5) Proprietatea privată este inviolabilă, în condițiile legii organice.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că art. 44 alin. (1) teza a doua și alin. (2) teza a doua, art. 135 alin. (2) lit. b)—g) și art. 136 alin. (1)—(4) din Constituție sunt lipsite de relevanță, ca texte de referință, întrucât nu au incidență asupra domeniului de

reglementare al textului legal dedus controlului. Așa fiind, urmează a se avea în vedere la exercitarea controlului de constituționalitate numai art. 44 alin. (1) teza întâi și alin. (2) teza întâi, art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și art. 136 alin. (5) din Constituție, texte în raport de care Curtea a mai exercitat controlul de constituționalitate al dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 64/1995. Astfel, prin Decizia nr. 73 din 26 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 25 martie 2004, Curtea a reținut că dispozițiile de lege criticate prevăd condițiile în care un creditor poate introduce la tribunalul în a cărui rază teritorială își are sediul debitorul o cerere de deschidere a procedurii reorganizării judiciare sau a falimentului unui debitor persoană juridică.

De asemenea, Curtea a reținut că scopul Legii nr. 64/1995 este, potrivit art. 2, instituirea unei proceduri pentru plata pasivului debitorului în încetare de plăți, fie prin reorganizarea întreprinderii și activității acestuia sau prin lichidarea unor bunuri din averea lui până la acoperirea pasivului, fie prin faliment. Procedura reorganizării judiciare și a falimentului reglementată de Legea nr. 64/1995 este una specială, prin care nu se urmărește, ca în dreptul comun, stabilirea existenței unui drept de creanță și a obligației corelative de plată, ci executarea unor creanțe certe, lichide și exigibile față de un debitor care nu numai că nu-și îndeplinește de bună-voie obligația de plată, ci se află, timp de cel puțin 30 de zile, în incapacitate vădită de plată, deci în stare de insolvență.

Astfel, Curtea a constatat că dreptul formulării cererii introductive pentru declanșarea procedurii reorganizării judiciare și a falimentului este condiționat de caracterul creanțelor și de cuantumul minim al acestora, pentru a împiedica abuzul de drept prin formularea unor cereri, în

cadru procedurii speciale, pentru orice creanță și indiferent de valoare.

În fine, Curtea a reținut că procedura prevăzută de Legea nr. 64/1995 a fost instituită de legiuitor ca un mijloc de constrângere a debitorului care nu și-a executat voluntar obligațiile de plată, modalitate prin care nu a fost încălcat dreptul de proprietate al acestuia, în condițiile în care, în ceea ce-l privește, era ținut de existența unor creanțe certe, lichide și exigibile, ci s-a asigurat protecția dreptului de proprietate al titularilor unor asemenea creanțe, încălcat prin refuzul de executare din partea debitorilor rău platnici.

Așa fiind, Curtea consideră că dreptul de proprietate privată, prevăzut de art. 44 alin. (1) teza întâi și alin. (2) teza întâi și de art. 136 alin. (5) din Constituție, nu este încălcat prin dispozițiile legale criticate. Acestea nu contravin nici prevederilor constituționale ale art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a), ci, dimpotrivă, asigură respectarea întocmai a obligației statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, precum și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

De altfel, dispozițiile legale criticate reprezintă norme de procedură. Or, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*“, legiuitorul este abilitat să stabilească o procedură specială, derogatorie de la dreptul comun, în considerarea unor situații speciale, fără ca prin aceasta să contravină Legii fundamentale.

Întrucât nu există elemente noi de natură a reconsidera jurisprudența Curții în această materie, considerentele și soluția deciziei menționate rămân valabile și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Metalstruct” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 925/2003 al Tribunalului București — Secția a VII-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 octombrie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 425
din 21 octombrie 2004referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 7
din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 7 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Tănase Gheorghe în Dosarul nr. 2.876/2004 al Tribunalului Dâmbovița — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca devenită inadmisibilă, deoarece dispozițiile legale criticate nu mai sunt în vigoare, fiind abrogate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2004.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 mai 2004, pronunțată în Dosarul nr. 2.876/2004, **Tribunalul Dâmbovița — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 52 alin. 7 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Tănase Gheorghe, în calitate de consilier juridic la Banc Post — Sucursala Dâmbovița, în dosarul cu numărul de mai sus, având drept obiect soluționarea unui recurs formulat împotriva încheierii prin care s-a respins o cerere de recuzare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul legal criticat pune părțile în imposibilitatea de a avea acces efectiv la calea de atac instituită de lege împotriva încheierilor prin care s-a respins recuzarea, deoarece ședințele de judecată nu sunt publice și părțile se citează doar dacă instanța găsește necesar acest lucru. Or, inserarea în norma contestată a unui termen foarte scurt de 48 de ore de la pronunțare nu este suficientă pentru părți în vederea promovării căii de atac a recursului.

În acest context autorul excepției arată că se impun completarea și modificarea textului legal criticat în sensul instituirii obligativității participării părților la ședința de judecată, comunicării acestora a încheierii prin care s-a soluționat cererea, cu consecința imediată a corectării momentului de la care începe să curgă termenul de recurs, și anume de la comunicare.

Tribunalul Dâmbovița — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, cu următoarea motivare:

Liberul acces la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care aceasta se înlăpătează, legiuitorul având competența exclusivă, potrivit art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, de a institui regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești.

Prin urmare, în condițiile unor împrejurări deosebite, legiuitorul poate institui reguli speciale de procedură, dar și modalități anume de exercitare a drepturilor procedurale, principiul liberului acces la justiție presupunând însă posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri în formele și modalitățile prevăzute de lege. Or, date fiind aceste precizări, instanța apreciază că stabilirea momentului de început al curgerii termenului de 48 de ore pentru declararea recursului o dată cu pronunțarea soluției dispuse în cererea de recuzare nu prejudiciază în nici un fel părțile, având în vedere că, potrivit art. 310 alin. 1 din Codul de procedură penală, acestea pot cunoaște soluția o dată cu pronunțarea acesteia în ședință publică.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului. De asemenea, potrivit art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat și punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul României apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece prevederile art. 52 alin. 7 din Codul de procedură penală au fost expres abrogate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2004 pentru modificarea Codului de procedură penală.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate dau expresie preocupării legiuitorului de a asigura soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, prin împiedicarea tergiversării acestora, corespunzător cerințelor unui proces echitabil.

Faptul că încheierea prin care s-a respins cererea de recuzare poate fi atacată numai cu recurs, în termen de 48 de ore din momentul pronunțării, nu împiedică părțile să exercite căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, în condițiile legii. Potrivit Constituției, legiuitorul este unica autoritate competentă să reglementeze procedura de judecată, precum și căile de atac și condițiile de exercitare a acestora. Procedura de soluționare a cererilor de recuzare face parte integrantă din procedura de judecată. Pe cale de consecință, dispozițiile art. 52 din Codul de procedură penală sunt conforme cu art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit dispozitivului încheierii de sesizare a Curții Constituționale, dispozițiile art. 52 alin. 8 din Codul de procedură penală, referitoare la calea de atac a recursului împotriva încheierii prin care s-a respins recuzarea. În realitate, autorul excepției a invocat în fața instanței de judecată neconstituționalitatea dispozițiilor art. 52 alin. 7 din cod, așa cum au fost introduse prin Legea nr. 281/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2003, care aveau următorul conținut: „*Încheierea prin care s-a respins recuzarea poate fi atacată numai cu recurs, în termen de 48 de ore din momentul pronunțării, și dosarul se înaintează, de îndată, instanței de recurs. Recursul se judecă în termen de 48 de ore din momentul primirii dosarului, în camera de consiliu, cu participarea părților.*”

Din analiza succesivă a modificărilor și completărilor aduse Codului de procedură penală rezultă că în mod eronat instanța de judecată a sesizat Curtea cu excepția de neconstituționalitate a alin. 8 al art. 52 care, în realitate, nu există, deoarece codul nu a fost republicat. De altfel, însuși legiuitorul, prin Legea nr. 159/2004, a făcut trimitere la alin. 7 al art. 52 atunci când a avut în vedere încheierea prin care s-a respins recuzarea și calea de atac împotriva acesteia. La rândul său Legea nr. 159/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2003 privind modificarea și completarea Codului de

procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 20 mai 2004, a modificat art. 52 alin. 7, al cărui conținut este următorul:

„*4¹. Alineatul 7 al articolului 52 va avea următorul cuprins:*

«*Încheierea prin care s-a respins recuzarea poate fi atacată numai cu recurs, în termen de 48 de ore din momentul pronunțării, și dosarul se înaintează de îndată instanței de recurs. Recursul se judecă în termen de 3 zile din momentul primirii, în camera de consiliu, cu participarea părților.*»“

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate dispozițiile constituționale ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare, ale art. 124 referitoare la imparțialitatea și egalitatea justiției pentru toți cetățenii și ale art. 127 referitoare la caracterul public al ședințelor de judecată, precum și ale art. 6 pct. 1 teza întâi din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, ulterior sesizării instanței de contencios constituțional, dispozițiile art. 52 alin. 7 din Codul de procedură penală au fost abrogate prin articolul unic al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55 din 25 iunie 2004 pentru modificarea Codului de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 592 din 1 iulie 2004.

Întrucât potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare [...]*”, excepția ridicată a devenit inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 7 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Tănase Gheorghe în Dosarul nr. 2.876/2004 al Tribunalului Dâmbovița — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 octombrie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”